

Enes bin Mâlik (r.a.) buyuruyor ki, Hz. Peygamber (s.a.v.) Efendimiz geçmiş insanların ömürlerine göre, kendi ümmetinin ömürlerinin kısa olması ve öncekilerin uzun ömürleri sebebi ile işledikleri amellere, ümmetinin kavuşamayacağını düşünmesi ile, Allâhü Te'âlâ ona bin aydan hayırlı olan Kadir gecesini ihsân buyurdu. Saîd bin Hasîb (r.a.): “Bir kimse Kadir gecesinde, yatsı namazında (cemaatte) hazır bulunsa, Kadir gecesinden nasibini almış olur” demiştir.

Bir hadîs-i şerîfde: “**Kadir gecesinde Kadir sûresini okuyan, Kur’ân-ı Kerîm’in dörtte birini okumuş olur**” buyuruldu.

Başka bir hadis-i şerif’te bu gece okunacak şu duâ öğretilmiştir: “**Allâhümme inneke afüvvün tühıbbül afve fa’fü annî**” (Yâ Rabbi, muhakkak ki, sen afvedicisin, afvı seversin, beni de afvet.)

İbn-i Abbâs (r.a.)’den bildirilir: Kadir gecesini olduğunda, Allâhü Te'âlâ, Cebrail (a.s.)’a yeryüzüne inmesini emreder. Sidre-i Müntehâda bulunan yetmiş bin melek de, ellerinde sancaklarla beraber onunla inerler. Yeryüzüne indiklerinde Cebrail (a.s.) ve melekler, sancaklarını dört yere dikerler. Bunlar, Kâ’be-i’ Muazzama, Ravda-i Mutahhara, Beytü’l-Mukaddes Mescidi ve Tûr-i Sînâ Mescidleridir. Sonra Cebrail (a.s.) meleklerle dağılınız der. Onlar da, içinde mü’min bulunan ev, oda ve gemilere girerler. İçinde köpek, domuz, şarap, cünüb ve resim bulunan eve girmezler. Melekler girdikleri evde tesbîh, takdîs ve tehlîl ederler. Hz. Peygamber (s.a.v.) ümmeti için sabaha kadar istiğfar ederler. Sabah olunca gökyüzüne yükseldiklerinde, dünya göğünde bulunan melekler onları karşılayıp, “Nereden teşrif ediyorsunuz?” derler. “Dünyâda idik. Çünkü bu gece Hz. Muhammed (s.a.v.)’in ümmetinin gecesini olan Kadir gecesini idi” derler. Dünya göğündeki melekler, “Allâhü Te'âlâ, Hz. Muhammed (s.a.v.)’in ümmetinin istekleri için ne muamele buyurdu?” derler. Cebrail (a.s.) buyurur ki: “Allâhü Te'âlâ onların sâlihlerini afv ve mağfiret etti, sâlihlerini günahkârlarına şefaâtçi kıldı.”

(Abdulkâdir Geylânî (k.s.), *Gunyetü’t-Tâlibîn*, s.306-307)